

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3020/2015. (I. 27.) AB VÉGZÉSE**alkotmányjogi panasz visszautasításáról**

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria mint felülvizsgálati bíróság Mfv.I.10.094/2014/7. számú ítéletével, a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.634.070/2012/5. számú ítéletével és a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 35.M.1890/2011/3. számú ítéletével összefüggésben ezen ítéletek nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítása, alaptörvény-ellenességének megállapítása és ezen bírói ítéletek megsemmisítése, valamint a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény – már nem hatályos – 8. § (1) bekezdés *b)* pontja alaptörvény-ellenességének megállapítása, nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítása, továbbá a perben történő alkalmazási tilalmának megállapítása iránt előterjesztett alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az ügyvéd által képviselt indítványozó 2014. szeptember 24-én az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján a törvényben előírt határidőn belül alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] Az indítványozó 2003. február 1-étől határozatlan időtartamú köztisztviselői, majd kormánytisztviselői jogviszonyban állt a Földművelésügyi Minisztériumnál. A munkáltató a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Ktjt.) 8. § (1) bekezdés *b)* pontja alapján 2011. március 11-én kelt munkáltatói intézkedésével 2011. május 23-i hatállyal indokolás nélkül megszüntette az indítványozó kormánytisztviselői jogviszonyát. Az indítványozó a munkáltatói intézkedés ellen keresettel fordult a Fővárosi Munkaügyi Bírósághoz. A keresetében a munkáltatói intézkedés jogellenességének a megállapítását, valamint az ehhez fűződő jogkövetkezmények alkalmazását kérte a kormánytisztviselői jogviszonya helyreállítása mellett. Az indítványozó szerint a munkáltató intézkedése alkotmányellenes volt, mert az Alkotmánybíróság 8/2011. (II. 18.) AB határozatával a Ktjt. 8. §

(1) bekezdését megsemmisítette, továbbá a munkáltató rendeltetésellenesen – a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: régi Mt.) 3. és 4. §-ába ütköző módon – gyakorolta a felmentési jogot. Az indítványozó azt is állította, hogy a munkáltató intézkedése a nemzetközi jogba és az uniós jogba ütközik.

- [3] A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 2012. január 18-án kelt 35.M.1890/2011/13. számú ítéletével az indítványozó keresetét elutasította. A munkaügyi bíróság szerint a 8/2011. (II. 18.) AB határozat azon rendelkezése, mely szerint az Alkotmánybíróság 2011. május 31-ei hatállyal, *pro futuro* semmisítette meg a Kjt. 8. § (1) bekezdés *b*) pontját, valamint az Alkotmánybíróságról szóló – akkor hatályban volt – 1989. XXXII. évi törvény (a továbbiakban: régi Abtv.) vonatkozó rendelkezései alapján az alkalmazási tilalom kérdése fel sem merülhet akkor, ha az Alkotmánybíróság a jogszabályt nem a főszabály szerinti *ex nunc* hatállyal semmisíti meg, hanem a jövőre nézve egy konkrét, meghatározott időpont meghatározásával. A bíróság e körben hivatkozott a régi Abtv. 43. § (2) bekezdésére, amely szerint a jogszabály megsemmisítése – a 43. § (3) bekezdésben foglalt eset kivételével – nem érinti a határozat közzététele napján vagy azt megelőzően létrejött jogviszonyokat, s a belőlük származó jogokat és kötelezettségeket. A munkaügyi bíróság szerint a felmentés az uniós jogba, az Alkotmányról szóló 1949. évi XX. törvény 54. § (1) bekezdésébe, valamint 57. § (1) bekezdésébe sem ütközik. Szintén nem állapítható meg a munkáltató részéről a régi Mt. 3. és 4. §-ába ütköző rendeltetésellenes joggyakorlás.
- [4] Az elsőfokú ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést. A Fővárosi Törvényszék 2012. december 7-én kelt 49.Mf.634.070/2012/5. számú közben-ső ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, megállapította a felmentés jogellenességét és az indítványozó kormánytisztviselői jogviszonyát helyreállította. Kötelezte a munkáltatót, hogy az indítványozót a felmentéskor betöltött munkakörben foglalkoztassa. A másodfokú bíróság szerint a munkáltató indokolás nélküli felmentése a döntés közzélekor nem volt jogszabálysértő, azonban nem felelt meg a régi Mt. 4. §-ának. A munkáltató eljárása a bírósághoz fordulás jogát jelentősen leszűkítette, alkalmas volt arra, hogy az indítványozó jogos érdekét csorbítsa, érdekérvényesítési lehetőségét korlátozza. Az indítványozó nem élhetett a jogorvoslathoz való alkotmányos jogával. A másodfokú bíróság az Alkotmánybíróság III/505/2012. számú határozata alapján kiemelte a bíróságoknak azt a jogát is, hogy önállóan értékelhetik azt a tényt, hogy a munkáltató által alkalmazott jogszabály alkotmányellenességét és hatályvesztésének időpontját az Alkotmánybíróság korábban már megállapította.

- [5] A másodfokú bíróság úgy látta, hogy a munkáltató eljárása az uniós jogba ütközik, továbbá rögzítette, hogy az uniós jogba ütközés „érvényre juttatása az Emberi Jogok Európai Bírósága több eseti döntésében is megjelenik (*K.M.C. kontra Magyarország* [...] ügy)”. Az indítványozó jogviszonyának helyreállítását a másodfokú bíróság a régi Mt. 4. §-ának, az uniós jognak a megsértésével és a Kjt. 62. § (1) bekezdés a) pontjával indokolta.
- [6] A munkáltató a jogerős közbenső ítélet ellen felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. A Kúria 2014. május 14-én kelt Mfv.I.10.094/2014/7. számú ítéletével a Fővárosi Törvényszék közbenső ítéletét hatályon kívül helyezte, és a Fővárosi Munkaügyi Bíróság ítéletét helybenhagyta. A Kúria megállapította, hogy a Kjt. 8. § (1) bekezdés b) pontjának perbeli alkalmazását a nemzeti jog alapján kell eldönteni. A Kúria utalt arra, hogy a másodfokú bíróság a munkáltató felmentésről szóló intézkedését a régi Mt. 4. §-ába ütköző rendeltetésellenes joggyakorlás miatt találta jogellenesnek. Az Alkotmánybíróság a 8/2011. (II. 18.) AB határozatában a Kjt. 8. § (1) bekezdés b) pontja alkotmányellenességét vizsgálta, a jogellenességet megállapítva azt a jövőre nézve (2011. május 31-ei hatállyal) megsemmisítette. A Kúria hivatkozik a 34/2012. (VII. 17) AB határozatra, melyben az Alkotmánybíróság bírói kezdeményezések alapján vizsgálta a Kjt. 8. § (1) bekezdés b) pontja alkalmazási tilalmának kérdését, és amely ügyben a az Alkotmánybíróság kimondta, hogy a *pro futuro* megsemmisítés az alaptörvény-ellenes jogszabály határozott idejű alkalmazás lehetőségével és egyben kötelezettségével jár mindenki számára. A Kúria szerint a másodfokú bíróság – további bizonyítékok nélkül – tévesen jutott arra a következtetésre, hogy a munkáltató önmagában az Alkotmánybíróság határozatai szerint az alkalmazandó jogszabály alkalmazásával rendeltetésellenesen járt el.
- [7] 2. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában kérte, hogy az Alkotmánybíróság folytassa le a Kjt. már hatálytalan 8. § (1) bekezdés b) pontja Alaptörvénnyel való összhangjának, továbbá nemzetközi szerződésbe ütközésének vizsgálatát, valamint az eljárás tárgyát képező ügyekben történő alkalmazhatóságának vizsgálatát. Indítványozta, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy a Kúria Mfv.I.10.094/2014/7. számú ítélete, a Fővárosi Törvényszék 49.Mf.634.070/2012/5. számú ítélete, valamint a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 35.M.1890/2011/3. számú ítélete az – indítvány indokolásában hivatkozott – Alaptörvényben biztosított jogait sérti, nemzetközi szerződésbe ütközik, az Alaptörvény vonatkozó rendelkezései téves értelmezésén alapulnak. Mindezekre tekintettel kérte a bírói ítéletek megsemmisítését is.

- [8] Az indítványozó szerint az indítvánnyal támadott ítéletek azért alaptörvényellenesek, mert sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésében foglalt jogállamiság elvét, a T) cikk (3) bekezdését, mely kimondja, hogy jogszabály nem lehet ellentétes az Alaptörvénnyel, a Q) cikk (2)–(3) cikkét, mely a magyar jognak a nemzetközi joggal való összhangját szabályozza, az Alaptörvény II. cikkében foglalt emberi méltósághoz való jogát, a XII. cikkben foglalt munkához való jogát, a XXIII. cikkben szabályozott közhivatal viseléséhez való jogát, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt bírói jogvédelemhez való jogát, a XXVIII. cikk (7) bekezdésbe foglalt jogorvoslati joghoz való jogát, valamint a 28. cikket, mely kimondja, hogy a bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik.
- [9] Az indítványozó hivatkozott a Kjt. 8. § (1) bekezdését *pro futuro* hatállyal megsemmisítő 8/2011. (II. 18.) AB határozatra is. Álláspontja szerint azzal, hogy az Alkotmánybíróság *pro futuro* semmisítette meg a törvény rendelkezését, az Alkotmánybíróság „indirekt alkalmazási tilalmat” rendelt el. Szintén hivatkozott a 35/2011. (V. 6.) AB határozatra azzal összefüggésben, hogy a bíró, amennyiben alkotmányellenes jogszabályt kellene alkalmaznia, köteles az Alkotmánybíróság eljárását kezdeményezni. Ugyancsak hivatkozott a 34/2012. (VII. 17.) AB határozatra is, mely ügyben az Alkotmánybíróság a Kjt. 8. § (1) bekezdés alkalmazási tilalmának kimondása iránti bírói kezdeményezéseket elutasította. Az indítványozó hivatkozott a Legfelsőbb Bíróság MK. 95. számú állásfoglalásának a régi Munka törvénykönyvéről szóló 4. §-ához fűzött indokolására is.
- [10] Az indítványozó arra is utalt, hogy az ügyében alkalmazott Kjt. 8. § (1) bekezdése az Emberi Jogok Európai Egyezményének 6. cikk (1) bekezdésébe ütközik. Ez utóbbi körben hivatkozik az EJEB előtt folyamatban volt *K.M.C. kontra Magyarország* (19554/11), 2012. július 10., ügyre, valamint több, a Magyar Állam és a panaszosok között egyezséggel zárult ügyre. Álláspontja szerint a munkáltató vele szembeni intézkedése az Európai Alapjogi Charta 30., 51. cikkével, továbbá az Európai Szociális Charta 24. cikkével ellentétes. Mindezek miatt az ügyben eljáró bíróságoknak kötelezettsége volt az indítványozó felmentése közlésekor hatályban volt Kjt. 8. § (1) bekezdés *b)* pontjában szabályozott kormánytisztviselői jogviszony indokolás nélküli megszüntetésére vonatkozó jogszabályi rendelkezés félre tételére, mert az az Alapjogi Charta 30. cikkébe ütközik.
- [11] Az indítványozó szerint a Kúria azzal, hogy az Abtv. 25. §-a alapján – észelve a hivatkozott törvényi rendelkezés Alaptörvénybe és nemzetközi szerződésbe ütközését – nem fordult az Alkotmánybírósághoz alkalmazási tilalom kimondása iránt, alaptörvény-ellenes határozatot hozott az indítványozó ügyében.

- [12] 3. Az alkotmányjogi panasz az alábbiak miatt nem befogadható.
- [13] Az Abtv. 56. § (2) bekezdése alapján az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának a törvényben előírt tartalmi feltételeit, különösen a 26–27. § szerinti érintettséget, a jogorvoslat kimerítését, valamint a 29–31. § szerinti feltételeket.
- [14] Az alkotmányjogi panasz nem felel meg a befogadhatóság követelményeinek, mivel az Abtv. 29. § alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Jelen esetben ilyen, az ügy érdemét befolyásoló alaptörvény-ellenességet, illetve alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést az indítvány nem vet fel.
- [15] Mielőtt az indítványozó megindította a pert, hozta meg az Alkotmánybíróság jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára irányuló indítványok alapján a 8/2011. (II. 18.) AB határozatát (továbbiakban: Abh.), melyre a munkaügyi perben eljár bíróságok hivatkoztak. Az Abh. – egyéb rendelkezések mellett – megállapította, hogy a Kjt. 8. § (1) bekezdése alkotmányellenes, ezért azt 2011. május 31-i hatállyal megsemmisítette. A régi Abtv. 42. §-a alapján az Alkotmánybíróság által megsemmisített jogszabályi rendelkezés főszabályként a határozat közzétételét követő napon veszítette hatályát. A régi Abtv. 43. § (4) bekezdése alapján azonban az Alkotmánybíróság ettől eltérően is meghatározhatta az alkotmányellenes jogszabály hatályon kívül helyezésének időpontját, ha ezt a jogbiztonság vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolta. A *pro futuro* megsemmisítés két előfeltétele, hogy a) a megalkotandó új jogszabály hatálybalépéséig biztosítható legyen a jogrend kiszámítható működése, továbbá, hogy b) az alkotmányellenes jogszabály időleges hatályban tartása kevesebb veszélyt jelent a jogrend épsége szempontjából, mint az azonnali megsemmisítés. [47/2003. (X. 27.) AB határozat, ABH 2003, 525, 549–550.]
- [16] A konkrét ügyben az Alkotmánybíróság figyelemmel volt arra, hogy mivel a Kjt. 10. § (1) bekezdése alapján a kormánytisztviselői jogviszonyokban a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvénynek a köztisztviselő lemondására és felmentésére vonatkozó szabályok nem voltak alkalmazhatók, a Kjt. 8. § (1) bekezdésének megsemmisítése következtében a kormánytisztviselői jogviszony lemondással és felmentéssel való megszüntetése szabályozatlanul maradt. Emiatt időt kívánt biztosítani a jogalkotónak az Alkotmánynak megfelelő szabályok megalkotására. Ezért a Kjt. 8. § (1) bekezdését a jövőre nézve az Alkotmánybíróság 2011. május 31-i hatállyal *pro futuro* semmisítette meg, tehát a jogszabályi rendelkezés 2011. június 1. napjától hatálytalan.

Ettől azonban meg kell különböztetni azt, hogy adott esetben a 2011. május 31. napja előtt létrejött jogviszonyokban a már megsemmisített jogszabályi rendelkezést alkalmazni kell.

- [17] A *pro futuro* megsemmisítés az Alkotmánybíróság által alkotmányellenesnek vagy alaptörvény-ellenesnek nyilvánított jogszabály határozott idejű alkalmazása lehetőségével és egyben kötelezettségével jár mindenki számára, hacsak az Alkotmánybíróság az ügyre okot adó konkrét eset(ek)re alkalmazási tilalmat nem rendelt el. Azt is figyelembe kell venni, hogy az Alkotmánybíróság az 1813/B/2010. AB végzésben (ABH 2011., 2936.) egyértelművé tette, hogy amikor az Alkotmánybíróság törvényi felhatalmazással élve, az alkotmányellenes jogszabály hatályvesztését a jövőben meghatározott időpontban jelöli meg, akkor lényegében maga terjeszti ki az alkotmányellenes jogszabály alkalmazásának időtartamát, előírja a bíró számára az alkotmányellenes jogszabály alkalmazását. Ez a döntés összhangban áll a régi Abtv. 27. §-ában foglaltakkal. Azzal, hogy az Alkotmánybíróság határozata a közzétételét követően mindenki – így a jelen eljárás tárgyát képező perekben eljáró bíróságokra is – kötelező. Ezért a jelen esetben az, hogy az ügyben eljáró bíróságok – a 2011. május 31-e előtt létrejött jogviszony elbírálására – alkalmazták a Kjt. 8. § (1) bekezdés b) pontját, nem vet fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alkotmányellenességet vagy alaptörvény-ellenességet.
- [18] A *pro futuro* megsemmisítés lehetőségét a régi Abtv.-ben írtakkal lényegileg azonos módon szabályozza az Abtv. 45. § (4) bekezdése is. A *pro futuro* megsemmisítés oka a törvény szerint, ha azt az Alaptörvény védelme, a jogbiztonság vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke indokolja. A *pro futuro* megsemmisítés régi Abtv.-ben, valamint az Abtv.-ben foglalt szabályait összevetve megállapítható, hogy a két szabályozás tartalmilag csaknem megegyezik egymással. Eszerint, ha az Abtv. hatályban léte alatt semmisít meg egy jogszabályt vagy jogszabályi rendelkezést *pro futuro* hatállyal az Alkotmánybíróság, az így megsemmisített jogszabályt annak hatályvesztése napjáig alkalmazni kell, csakúgy mint a régi Abtv. hatályban léte alatt *pro futuro* megsemmisített jogszabályt.
- [19] A jogszabály (jogszabályi rendelkezés) *pro futuro* megsemmisítése esetén sem a régi Abtv. nem tartalmazott, sem a hatályban lévő Abtv. nem tartalmaz arra nézve semmilyen rendelkezést, hogy a *pro futuro* megsemmisítésnél a megsemmisített jogszabály (jogszabályi rendelkezés) meghatározott ideig történő hatályban tartása alatt a már megsemmisített jogszabály (jogszabályi rendelkezés) csak a megsemmisítést kimondó határozatban közölt hatályban tartás okával (okaival) összhangban alkalmazható-e vagy sem. Mivel egyik Abtv. sem tartalmaz erre nézve kifejezett korlátozó rendelkezést – mindkét törvény

olyan általános fogalmakra hivatkozik, mint a jogbiztonság vagy az eljárást kezdeményező különösen fontos érdeke – ebből az következik, hogy ezen a területen az Alkotmánybíróság jelentős mérlegelési jogkörrel rendelkezik. A *pro futuro* hatállyal megsemmisített jogszabályt (jogszabályi rendelkezést) az adott alkotmánybíróági határozat indokolásában a *pro futuro* megsemmisítés meghatározott okától függetlenül, minden esetben alkalmazni kell, amíg a megsemmisített jogszabály hatályát nem veszti, hacsak az Alkotmánybíróság az adott alkotmánybíróági határozat indokolásában másként nem rendelkezik.

- [20] Az alkotmányjogi panasszal összefüggésben meg kell vizsgálni azt a következő kérdést, hogy az alkotmányjogi panasz mikénti elbírálása függ-e attól, hogy az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló bírói döntést az Abh. közzététele előtt vagy azután hozták-e, vagyis miért és hogyan kellett az adott, akkor még hatályban volt jogszabályi rendelkezést a bírónak még alkalmaznia.
- [21] Az Abh. közzététele előtt meghozott bírói ítéletek kapcsán a jogi helyzet megítélésénél abból kell kiindulni, hogy a bírónak kötelező volt a Kjt. rendelkezéseit alkalmazni, mert az Országgyűlés által elfogadott és hatályba léptetett jogszabályról volt szó. De az Abh. közzététele után az adott esetben szintén köteles volt a bíró a perben a már megsemmisített Kjt. 8. (1) bekezdését alkalmazni. {3045/2013. (II. 28.) AB végzés, Indokolás [21]}
- [22] Az Abtv. 27. §-a alapján az alkotmányjogi panasz akkor terjeszthető elő, ha a bírói döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti. Az indítványozó álláspontja szerint a támadott ítéletek – egyebek mellett – sértik az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdését, a T) cikket, a Q) cikk (2)–(3) bekezdését, valamint a 28. cikket.
- [23] Az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdése a jogállamiság-jogbiztonság klauzula, melyre csak kivételesen, a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás esetén lehet hivatkozni alkotmányjogi panasz eljárásban. {3062/2012. (VII. 26.) AB határozat, Indoklás [86]–[91], 3041/2014. (III. 13.) AB végzés, Indokolás [22]}. Tekintettel arra, hogy alkotmányjogi panasz a jogállami jogbiztonság sérelmére nem alapítható, az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a részében visszautasította az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján.
- [24] A T) cikk a jogalkotásra vonatkozó általános szabályokat határozza meg, a 28. cikk pedig a bíróságok jogértelmezésére irányadó szabályokról rendelkezik.
- [25] Az indítványozó által az indítványában megjelölt – és előbb ismertetett – alaptörvényi rendelkezésekre, mivel nem az Alaptörvényben biztosított alapjogokat szabályoznak, alkotmányjogi panaszban nem lehet hivatkozni. Ezért az Alkotmánybíróság az indítványt ebben a részében is visszautasította az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján.

- [26] A Q) cikk (2)–(3) bekezdése pedig a nemzetközi jog és a magyar jog összhangja megteremtésének kötelezettségét, illetve a nemzetközi jog általánosan elismert szabályainak elfogadását, és a más nemzetközi jogi jogforrások jogszabályban történő kihirdetésére vonatkozó szabályt tartalmazza. Jogszabály nemzetközi szerződésbe ütközésének megállapítása iránti eljárás kezdeményezésére az Abtv. 32. § (2) bekezdése alapján nem jogosult az indítványozó, mert azt csak az Abtv.-ben felsorolt személyek kezdeményezhetik. Tehát az Alaptörvény Q) cikk (2)–(3) bekezdésére alapított indítvány nem jogosulttól származik, ezért az indítványt ebben a részében is vissza kellett utasítani az Ügyrend 30. § (2) bekezdés c) pontja alapján.
- [27] Az indítványozó az alapjogok közül hivatkozott a II. cikkben foglalt emberi méltósághoz való jogra, a XII. cikkben foglalt munkához való jogra, a XXIII. cikkben szabályozott közhivatal viseléséhez való jogra, a XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt bírói jogvédelemhez való jogra és a XXVIII. cikk (7) bekezdésben foglalt jogorvoslathoz való jogra.
- [28] Az indítványban előadott ezen alkotmánysértéseket az Alkotmánybíróság az Abh.-ban már elbírálta.
- [29] Mindezek miatt az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt az Abtv. 29. §-ára tekintettel, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2015. január 20.

Dr. Kiss László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Paczolay Péter s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1626/2014.

